

PhDr. Michal Gáfrik, DrSc.

Literárny historik, textológ a publicista.

Narodil sa 18. 8. 1931 v Gregorovej Vieske, okres Lučenec. Po absolvovaní štúdia slovenčiny a literárnej vedy na Filozofickej fakulte UK v Bratislave krátky čas pracoval ako vydavateľský redaktor, potom sa stal pracovníkom Ústavu slovenskej literatúry SAV. V júli 1973 musel z akadémie odísť, podobne aj z Univerzitnej knižnice, kde sa nakrátko uchýlil (ako bibliograf starých kalendárov). Najdlhšie zakotvil na Mestskej správe Slovenského štatistického úradu. K vedeckej práci v akadémii sa mohol vrátiť až v marci 1990. Hoci bol v Ústave po celý čas viac trpený ako vítaný, vydržal v ňom až do jari 2002.

Knižné literárnovedné publikácie Michala Gáfrika tvoria práce Poézia Slovenskej moderny (1965), Etická próza Martina Rázusa (samizdat 1979), Próza Slovenskej moderny (1993), Rázusovské návraty (1995), dvojzväzkové vydanie monografie Martin Rázus – osobnosť a dielo (1998, 2000), Na pomedzí Moderny (2001), Básnik Janko Jesenský (2006) a v spätnom zrkadle (2010). Z textologických prác je to predovšetkým dvojzväzkové akademické vydanie Súborného diela Ivana Krasku (1966,1993), dva zväzky Spisov Janka Jesenského, vydanie Jesenského listov Ol'ge Kraftovej, vydanie výberu z poézie Ľudmily Podjavorinskej, dva zväzky antológie poézie Martina Rázusa (Nad mohylou sveta a Zdvihnite život) a antológia próz Slovenskej moderny Koniec Lásky. Súčasťou Gáfrikovej tvorivej aktivity vždy bola aj publicistika. Výber z nej vyšiel v roku 2003 pod názvom Proti noci.

Cena Leonarda Stöckela sa udeľuje bratovi PhDr. Michalovi Gáfrikovi, DrSc., za vedecké a editorské dielo venované protestantským autorom a dielam od Vajanského až po šesťdesiate roky 20. storočia.